

1. Fordelingsmodellen

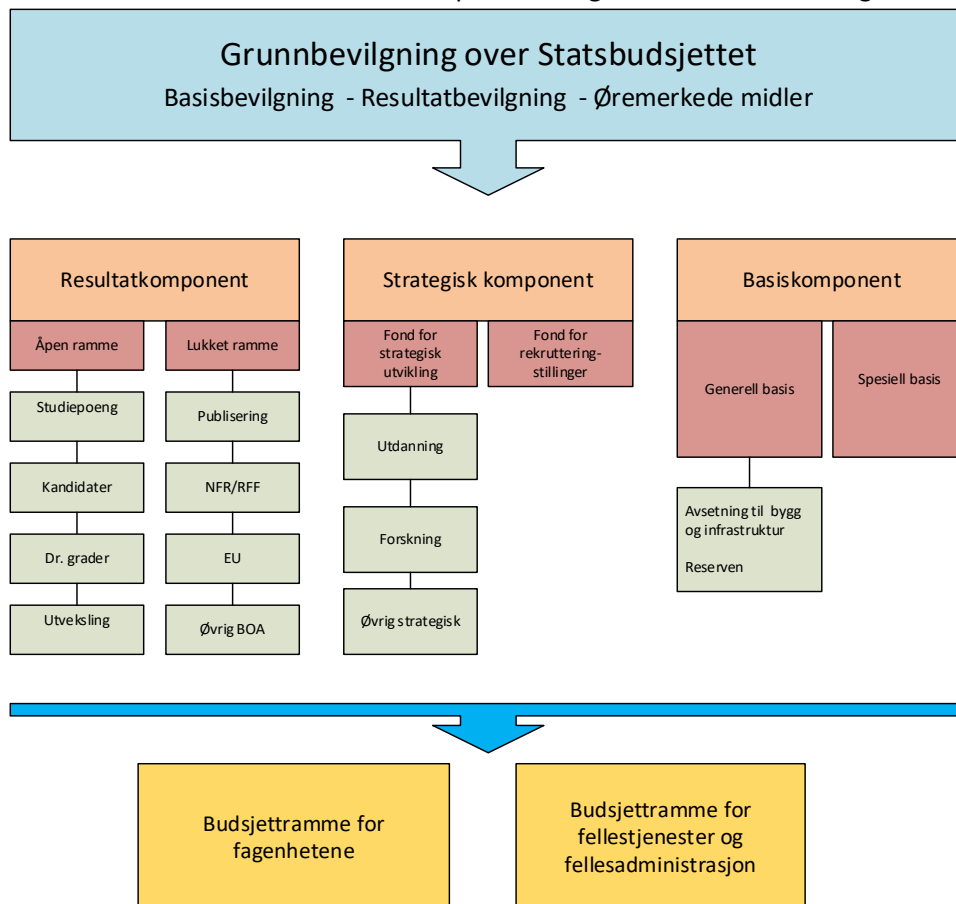
Kunnskapsdepartementet innførte med virkning fra 2017 en ny inntektsfordelingsmodell for UH-sektoren. Modellen er i stor grad en videreføring av tidligere modell og primært er endringene å finne i den resultatbaserte finansieringen. Gjennom endringene ønsket regjeringen å stimulere til økt gjennomstrømming i utdanningene, mer internasjonalt rettet forskning og utdanning, samt øke bidraget fra institusjonene til innovasjon og verdiskaping i samfunnet.

Rammebevilgningen fra Kunnskapsdepartementet omfatter basismidler og resultatbaserte midler. Basisbevilgningen utgjør ca. 70 % av rammebevilgningen til institusjonene i sektoren, mens den resultatbaserte bevilgningen utgjør resterende 30 %.

Rammebevilgningen gir institusjonene et strategisk handlingsrom ved at de kan prioritere aktiviteter og områder som det vil satses på for å nå sektor- og virksomhetsmålene. Styret ved den enkelte institusjon må vurdere hvordan det vil forholde seg til de nasjonale resultatbaserte insentivene i den interne viderefordelingen. Videre må styret vurdere om institusjonen skal ha supplerende økonomiske insentiver for å støtte opp under egen strategi og egne prioriteringer.

På bakgrunn av dette ble det igangsatt arbeid ved UiT for å justere universitetets interne fordelingsmodell i samsvar med Kunnskapsdepartementets modell. I styresak S 13/17 ble den interne fordelingsmodellen vedtatt innført ved UiT med virkning fra budsjettåret 2018.

Modellen består av 3 hovedkomponenter og kan skisseres som følger:

1.1 Resultatkomponentene

Den resultatbaserte finansieringen er en konsekvens av hva som oppnås på indikatorene i finansieringssystemet. Indikatorene er fordelt mellom åpen ramme og lukket ramme. Den interne

modellen følger den sentrale modellen fra KD. Nivå på intern viderefordeling gjenspeiler prioriteringer i universitetets strategi.

I den åpne rammen får enhetene uttelling ut fra egne resultater på indikatorene. Uttellingen i lukket ramme baserer seg i likhet med åpen ramme på registrerte data i DBH. Den interne fordelingsmodellen supplerer datagrunnlaget med offisielle regnskapsdata fra UiTs økonomisystem.

1.2 Strategisk komponent

Den strategiske komponenten skal bidra til å styrke UiTs til enhver tid gjeldende strategi gjennom tildeling av midler til forskning, utdanning og andre prioriterte tiltak.

Den strategiske komponenten består av to fond: fond for strategisk utvikling og fond for rekrutteringsstillinger. Avsetning til Fond for strategisk utvikling utgjør til enhver tid 4,7% av tildelte midler over Statsbudsjettets kap 260.

Midler til rekrutteringsstillinger inngår i Fond for rekrutteringsstillinger. Midlene til fondet settes av sentralt, og fordeles til enhetene i henhold til styrevedtak. Fondet reguleres årlig ved tildeling av nye, permanente stillinger, eventuelle avganger og lønns- og prisjusteres. I fondet ligger alle rekrutteringsstillinger i sentral pool, og midlene skal dekke både nøkkelfordelte stillinger og stillinger til særskilte strategiske satsinger.

1.3 Basiskomponent

Basismidlene skal sikre stabil og langsiktig finansiering. Størrelsen på basisen som enhetene har i dag er historisk forankret. Basis består blant annet av midler til faglig profil og bredde i fagtilbud, husleiemidler, midler til drift og vedlikehold av bygningsmasse, øremerkede midler til rekrutteringsstillinger og studieplasser. Endringer i den generelle basisbevilgningen påvirkes av lønns- og prisstigning, studieplassendringer, nye fag og øvrige tiltak og eventuelt andre vedtatte prioriteringer av permanent karakter.

Spesiell basis er tildeling til tiltak av midlertidig karakter, inkludert midlertidige tildelinger fra KD. Tildelinger gjennom spesiell basis skal ikke være av strategisk eller permanente karakter. Tildelingen skal ha en kjent tidshorisont. Endringer i spesiell basis fra et år til det neste påvirker basis direkte.

Dersom den interne fordelingen overstiger Kunnskapsdepartementets ramme, må dette dekkes enten over reserven eller via rammekutt til enhetene. Ufordelte midler tilfaller reserven.

Avsetning bygg og infrastruktur og IT og øvrig teknisk utstyr

I modellen avsettes midler til bygg og infrastruktur. Dette gir UiT et langsiktig perspektiv i planleggingen av utskifting og investering i nødvendig og strategisk viktig infrastruktur. Avsetningene inngår i generell basis.

Avsetningene øremerkes vedlikehold og reinvesteringer av prioriterte og nødvendige tiltak for å opprettholde nå-verdi, og forhindre verdiforringelse og kapitalslit. Innspill til tiltak for bruk av midlene skal fanges opp gjennom de årlige budsjettinnspillene og plan drøftes i ordinære kanaler for behandling av større økonomisaker. Planer og endelig fordeling av midlene vedtas av universitetsdirektøren, etter eventuelle føringer fra universitetsstyret som fremkommer i årlig budsjettbehandling.

Reserven

Reserven brukes som en buffer for å forhindre årlige svingninger i rammene til enhetene. Reserven fungerer som en støtdemper på mindre svingninger i årlig fordeling. Den benyttes som buffer i de tilfeller hvor nivået på endringen ansees forsvarlig i forhold til størrelsen på reserven. I tilfeller der dette ikke er forsvarlig, må store endringer dekkes over rammekutt. Det vil ikke være mulig å

forhindre rammekutt ved innføring av større tiltak hvor finansiering ikke medfølger. Større endringer i tildelingen fra KD vil fortsatt måtte sees i sammenheng med enhetenes basisfinansiering.

Finansiering av Administrasjonen og øvrige fellesutgifter

Universitetets sentrale administrasjon er finansiert delvis av midler over generell basis og delvis av sentralt dekningsbidrag, som er en fast prosentsats på 3,5% av UiTs totale omfang på eksterne prosjekter. Sentralt dekningsbidrag utgjør ca. 6% av Administrasjonens totale budsjett. Endringer i nivået på eksternfinansiert aktivitet gir dermed noe svingninger i finansieringen av Administrasjonen.

Avdeling for bygg- og eiendom er dimensjonert etter UiTs nivå på drift av bygningsmassen og mottar bevilgning over basis og internhusleieordningen.

Universitetets fellesutgifter skal dekke faste forpliktelser og øvrige fellestiltak hvor det påløper årlige faste kostnader. I dette ligger det også midler til «selvpålagte» tiltak. Universitetets fellesutgifter er realbudsjett i finansieringsmodellen.